

4. Dochód ustalony dla każdego roku kalendarzowego w myśl ust. 2 i 3 nie może przekroczyć wysokości przeciętnego dochodu — w danym roku kalendarzowym — przypadającego w spółdzielni na jej stale pracującego członka.

§ 19. Jeżeli ubezpieczony łączył pracę w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym z pracą w spółdzielni, do kwoty dochodu przyjmowanego do podstawy wymiaru emerytury lub renty w myśl § 18 dolicza się kwotę przeciętnego dochodu osiągniętego z tytułu pracy w spółdzielni w tych samych latach kalendarzowych."

§ 5. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 marca 1984 r. w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia (Dz. U. Nr 17, poz. 81, z 1986 r. Nr 28, poz. 136 i z 1988 r. Nr 21, poz. 147) skreśla się § 4 i 5.

§ 6. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i Nr 41, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 w ust. 1 w pkt 11 wyrazy „na obszarze kraju” zastępuje się wyrazami „w tym dodatków dewizowych, czarterowych i innych wypłat w walucie obcej związanych z podróżą służbową za granicę”;

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych za granicą w polskich zakładach pracy stanowi kwota zadeklarowana, za zgodą pracownika, przez zakład pracy, nie niższa od przeciętnego wynagrodzenia.”

§ 7. 1. Wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmiany w ustalaniu podstawy wymiaru emerytur i rent stosuje się, z uwzględnieniem ust. 2—4, do wniosków o przyznanie świadczenia oraz do wniosków o ponowne ustalenie podstawy wymiaru świadczenia od wyższego wynagrodzenia uzyskanego po jego przyznaniu, zgłoszonych:

1) poczynając od dnia 1 stycznia 1990 r. oraz

2) do dnia 31 grudnia 1989 r., jeżeli:

a) choćby jeden z warunków do przyznania świadczenia został spełniony po tym dniu,

b) do podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie choćby za jeden miesiąc przypadający po tym dniu.

2. Wysokość świadczeń przyznanych na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. b), ustala się od podstawy wymiaru obliczonej z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem również za okres przed dniem 1 stycznia 1990 r.

3. Do wniosków, o których mowa w ust. 1, zgłoszonych do dnia 31 maja 1990 r. stosuje się jednak — na żądanie osoby zainteresowanej — dotychczasowe zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, obowiązujące w dniu 31 grudnia 1989 r.

4. Zwiększenia wynagrodzeń, o którym mowa w § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie podwyższenia emerytur i rent (Monitor Polski Nr 3, poz. 22, Nr 9, poz. 76 i Nr 30, poz. 264) oraz w § 9a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 208 i Nr 50, poz. 291 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 17), nie stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru, poza wypadkami określonymi w ust. 3.

§ 8. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury i renty w myśl przepisów rozporządzenia, o którym mowa w § 4, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy § 1—6, § 8 i § 9 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. a) oraz ust. 3—6 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Przepis § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 4, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się do wniosków zgłoszonych do dnia 31 marca 1991 r., jeżeli warunki do przyznania emerytury lub renty zostały spełnione do tego dnia.

§ 9. Traci moc uchwała nr 60 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1972 r. w sprawie ujednoczenia wysokości i zasad stosowania dodatku dewizowego dla członków załóg polskich morskich statków handlowych w żegludze międzynarodowej i statków rybołówstwa morskiego, zmieniona uchwałą nr 107 z dnia 28 maja 1976 r.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r., z tym że przepisy § 6 pkt 2 i § 9 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

419

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1990 r.

w sprawie ustalenia wysokości współczynnika korygującego wskaźnik wzrostu cen.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 27 grudnia 1989 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń w 1990 r. (Dz. U. Nr 74, poz. 438 oraz z 1990 r. Nr 13, poz. 82 i Nr 56, poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się współczynnik korygujący miesięczny wskaźnik wzrostu cen detalicznych towarów i usług kon-

sumpcyjnych w październiku, listopadzie i grudniu 1990 r. w wysokości 0,6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*